

ĐỀ BÀI
HÃY TẢ MỘT
NGƯỜI THÂN
CỦA EM.

Bài làm

Trong gia đình em, mẹ là người em yêu nhất.

Mẹ em năm nay đã ngoài ba mươi tuổi. Vóc người mẹ nhỏ nhắn, dáng đi nhanh nhẹn. Tóc mẹ đen, dài được búi cao gọn gàng sau gáy. Khuôn mặt hình trái xoan của mẹ đã xuất hiện vài nếp nhăn. Em nghĩ rằng mỗi nếp nhăn ấy là một chuỗi ngày vất vả của mẹ. Điều đáng chú ý nhất trên khuôn mặt mẹ là đôi mắt. Đôi mắt màu nâu đen, tinh anh. Mỗi khi mẹ cười, đôi mắt ấy lại ánh lên vẻ dịu hiền khó tả. Mẹ thích mặc những bộ quần áo màu nhạt, không cầu kì nên trông mẹ có một vẻ đẹp thật giản dị. Đôi môi của mẹ đỏ hồng, lúc nào cũng tươi cười. Hàm răng trắng đều đặn. Nước da trắng hồng, mịn màng. Em yêu nhất là đôi bàn tay của mẹ. Tay mẹ không trắng đàu. Những ngón tay gầy gầy, xương xương nhưng mẹ làm rất nhiều việc. Khi trời rét, lúc nắng thiêu, bàn tay ấy cũng không hề ngơi nghỉ. Mẹ lo nội trợ, chỉ cho em học mỗi ngày, phải buôn bán tảo tần nơi phố chợ. Mẹ làm quần quật, hết việc đến việc, chân đi thoăn thoắt. Thế nhưng mẹ chẳng bao giờ phiền lòng. Mẹ lo cho em từng miếng ăn, giấc ngủ, việc học hành. Mẹ dạy em những điều hay, lẽ phải. Bằng những lời ru êm dịu và những câu chuyện cổ tích li kì, mẹ đã đưa em vào giấc ngủ say nồng. Ôi! Lòng mẹ thật cao cả. Tình cảm của mẹ dành cho em vô hạn và không bao giờ hết. Mẹ còn hay giúp đỡ những người nghèo khó, yêu hàng xóm, láng giềng. Tấm lòng nhân ái của mẹ đã làm cho tâm hồn em thêm phong phú, đã truyền thêm sức mạnh cho em để em đi đến bến bờ.

Mẹ của em là như thế đó. Em rất hạnh phúc khi được sống trong “chiếc nôi êm” của gia đình, trong vòng tay yêu thương của bố mẹ. Em nguyện sẽ chăm ngoan, học giỏi để đền đáp công ơn của bố mẹ đối với em.

(Lê Thị Tô Uyên – TP Quảng Ngãi)